

Ας με ακούσετε, όλοι εσείς οι κακοί κριταί

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ἄς μὲ ἀκούσετε, ἅς μὲ ἀκούσετε ὅλοι ἐσεῖς οἱ κακοὶ κριταὶ τῶν ξένων ἀμαρτιῶν. Ἐὰν εἶναι ἀλήθεια, ὅπως καὶ πράγματι εἶναι, ὅτι «ἐν ᾧ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε» (Ματθ. ζ' 2), τότε ἅς εἴσθε βέβαιοι, ὅτι γιὰ ὅσα ἀμαρτήματα κατηγορήσαμε τὸν πλησίον εἴτε ψυχικὰ εἴτε σωματικά, θὰ περιπέσωμε σ' αὐτά. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ διαφορετικά.

Ὅσοι εἶναι αὐστηροὶ καὶ σχολαστικοὶ κριταὶ τῶν σφαλμάτων τοῦ ἄλλου, νικῶνται ἀπὸ αὐτὸ τὸ πάθος, ἐπεὶ δὲν ἀπέκτησαν ἀκόμη γιὰ τὰ ἰδικά τους ἀμαρτήματα ὀλοκληρωτικὴ φροντίδα (γνώσι) καὶ μνήμη. Διότι ὅποιος ἀφαιρέσῃ «τὸ περικάλυμμα τῆς φιλαυτίας» καὶ ἰδῇ μὲ ἀκρίβεια τὰ ἰδικά του κακά, γιὰ τίποτε

ἄλλο δὲν θὰ φροντίσῃ πλέον στὴν ζωὴ του, ἀναλογιζόμενος ὅτι ὁ χρόνος τῆς ζωῆς του δὲν τοῦ ἐπαρκεῖ γιὰ νὰ πενθήσῃ τὶς ἰδικές του ἁμαρτίες, ἔστω καὶ ἂν θὰ ἐζοῦσε ἑκατὸ ἔτη, καὶ ἂν θὰ ἔβλεπε ὁλόκληρο τὸν Ἰορδάνη ποταμὸ νὰ βγαίνει ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του ὡς δάκρυ.

Περιεργάσθηκα καλὰ τὴν κατάστασι τοῦ πένθους καὶ δὲν εὗρήκα σ' αὐτὴν ἵχνος καταλαλιᾶς ἢ κατακρίσεως.

ΚΛΙΜΑΞ - Περί καταλαλιάς

Νεοελληνικὴ ἀπόδοσις: Ἱερὰ Μονὴ Παρακλήτου